

PERIPEȚIILE UNUI PELEGRIN RUS

Colecția Cărțile copilăriei

PERIPETIILE UNUI PELELIN RUS

partea I

Traducere din limba greacă de:
ILIONIU GEORGETA-MARIANA

Textul și ilustrațiile:
GAETAN EVRARD

EDITURA EGYMENITA
2013

Original edition in Greek:

Οι περιπέτειες ενός προσκονητή, ISBN : 978-960-495-104-8

© 2012 - Stamoulis publishing S.A. (Εκδόσεις Σταμούλη Α.Ε.),

Αβέρωφ 2, 104 33 Αθήνα, Ελλάδα / www.stamoulis.gr,

τηλέφωνο +30-210-5238305, Fax; +30-210-5238959, info@stamoulis.gr

Original edition in French: LE PELERIN RUSSE, Gaetan Evrard,

Coccinelle bd asbl, 2001.

ISBN: 978-606-550-124-9

Difuzare:

S.C. EGUMENIȚA S.R.L. Galați

O.P. 3, C.P. 301 Cod 800730, Galați

Tel./Fax: 0236-326.730

E-mail: editura@egumenita.ro

www.egumenita.ro

Tipar: **S.C. EVRIKA EUODIPS S.R.L.**

800158 – Galați, str. Unirii nr. 183

Tel./Fax: 0236.462799 E-mail: office@evrikagalati.ro

Sunt un pelerin prin harul lui Dumnezeu și tot rătăcesc din loc în loc. Singura mea avere este doar o traistă cu puțină pâine uscată și Sfânta Scriptură.

Sâmbătă, în săptămâna a 32-a după Rusalii, am mers la biserică să mă rog și să particip la Sfânta Liturghie.

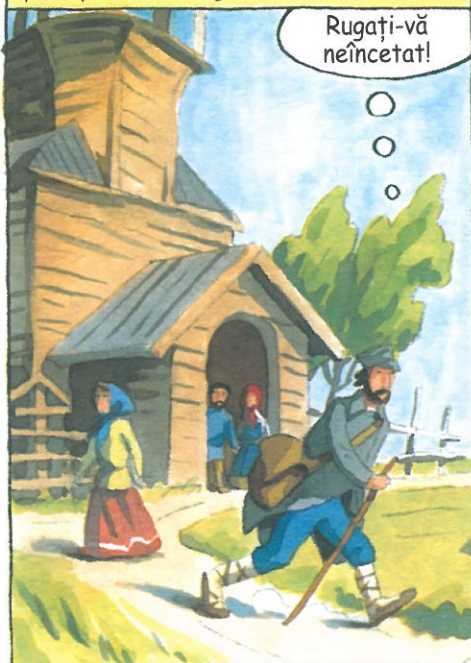
„Bucurați-vă pururea, rugați-vă neîncetat, dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Iisus Hristos pentru voi.” (1 Tes. 5, 16-18)

Rugați-vă neîncetat!

Apoi, după Sfânta Liturghie, mi-am continuat drumul.

Rugați-vă
neîncetat!

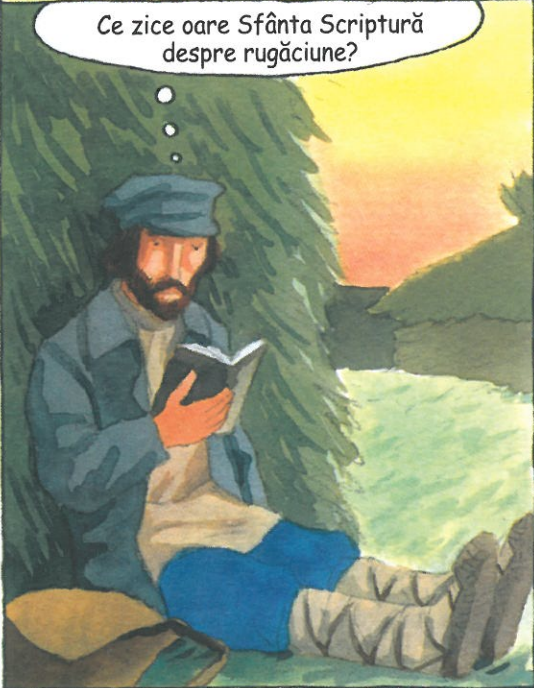

Cum pot să mă rog neîncetat de vreme
ce trebuie să și lucrez pentru cele
necesare traiului meu?

Într-o seară, după ce umblasem toată ziua...

Ce zice oare Sfânta Scriptură
despre rugăciune?

„Faceți în toată vremea, în Duhul,
tot felul de rugăciuni și de cereri..”
(Efes. 6, 18)

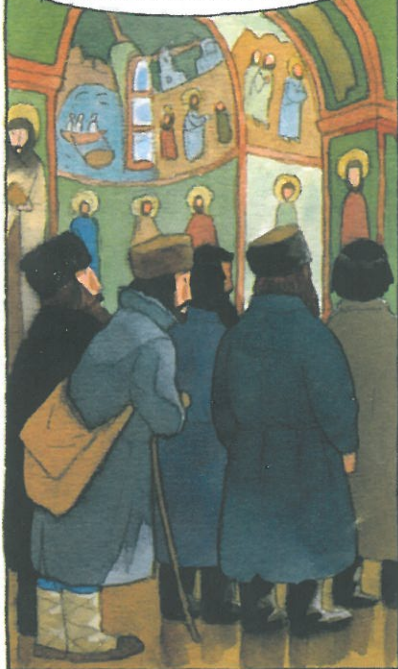
Cine ar putea să-mi tâlcuiască
măcar aceste cuvinte?

A, da, preoții bisericii!
De acolo voi începe.

Am aflat ce este rugăciunea și care sunt roadele ei, dar cum să o pot practica nu am auzit niciunde

Dacă ar putea cineva să-mi arate cum să mă rog...

Un pelerin pe frigul acesta!...

O să îngheți, uite, un pic mai încolo se află o casă cu o bisericuță, acolo locuiește un om înțelept și cucernic.

Ar putea să mă ajute?

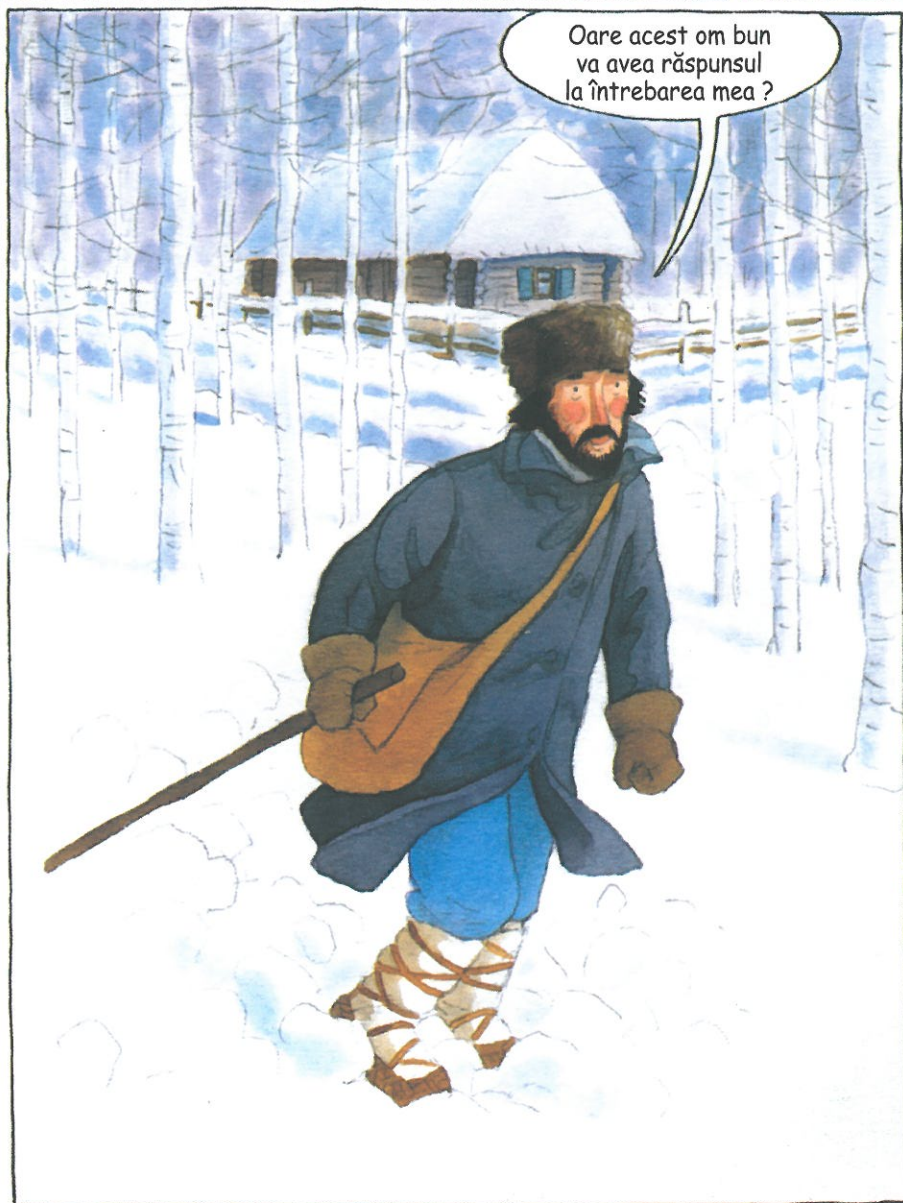
Se spune că își petrece timpul în asceză, studiu și rugăciune.

Îți mulțumesc, prietene.

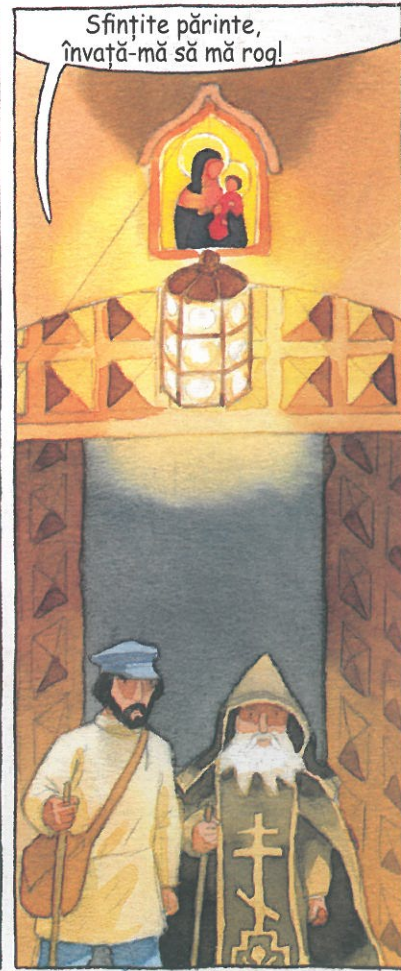
Oare acest om bun va avea răspunsul la întrebarea mea?

Am auzit că sunteți un om cucernic și înțelept. Aș dori să aflu..

În chilia părintelui...

Spune doar „Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!”, și gândește-te în fiecare clipă, chiar și când dormi, că Domnul este prezent pretutindeni.

Asta e tot?

Citește cartea aceasta care se numește *Filocalia părinților pustiei*. Ea este un îndreptar neprețuit pentru rugăciunea minții.

Este mai presus și decât Sfânta Scriptură?

Nu, nu este. Îți voi da un exemplu ca să înțelegi. Soarele este cel mai strălucitor dintre corpurile cerești și nu poți să-l privești fără să-ți protejezi ochii. Trebuie să folosești ochelarii de soare ca să poți privi lumina soarelui. Tot astfel, Sfânta Scriptură este ca soarele, iar *Filocalia* precum ochelarii de soare, ce ne ajută să privim lumina lui străfulgerătoare.

Ascultă ce zice despre aceasta Sf. Simeon Noul Teolog:

„Șezi singur în tăcere, adună-ți mintea de la orice lucru lumesc și coboară ușor capul. Respiră liniștit și caută să vezi unde se află inima ta. Zi rugăciunea: «Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!» cu buzele sau în gând. Încearcă să-ți alungi orice alt gând, să ai răbdare, și apoi, calm, să reiei rugăciunea. Așa zice și un bătrân părinte «stai în chilia ta și aceasta te va învăța de toate»».

Toată noaptea mi-a citit extrase din *Filocalie* și mi le-a explicat...

Nu încerca să ajungi la Dumnezeu cu puterile tale, căci poți greși. Vino să și să-mi spui tale. În lăuntrul nostru avem un duhovnic să ne învețe.

merge pe un drum mă vizitezi mai des toate nelămuririle urcușul nostru nevoie de un care

A bătut cumva toaca pentru utrenie?

De aș fi putut să rămân aici... aș fi învățat cum să mă rog...

După trei zile, a trebuit să părăsesc casa de oaspeți a mănăstirii.

Voi găsi oare un refugiu în împrejurimi?

La o distanță de un kilometru și ceva de mănăstire...

Poate aici... dacă aș găsi și ceva de lucru...

Dacă vrei, am nevoie de un grădinar. Aici va trebui să stai toată vara, în coliba aceasta.

E exact ceea ce-mi trebuie mie.

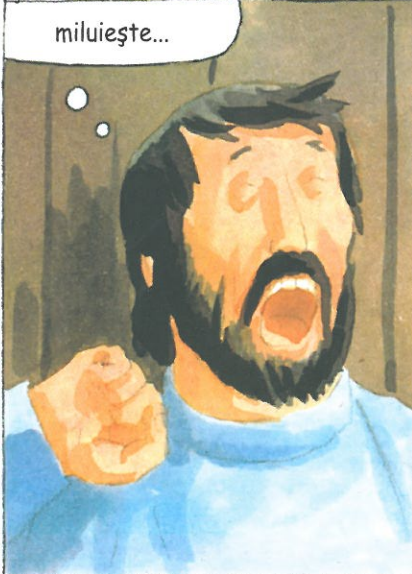
Am început să mă rog după cum mi-a arătat starețul.

Doamne Iisuse Hristoase..

Dar curând am început să mă plictisesc și am oboseit...

miluiește...

Gândurile mă înconjuraseră ca norii...

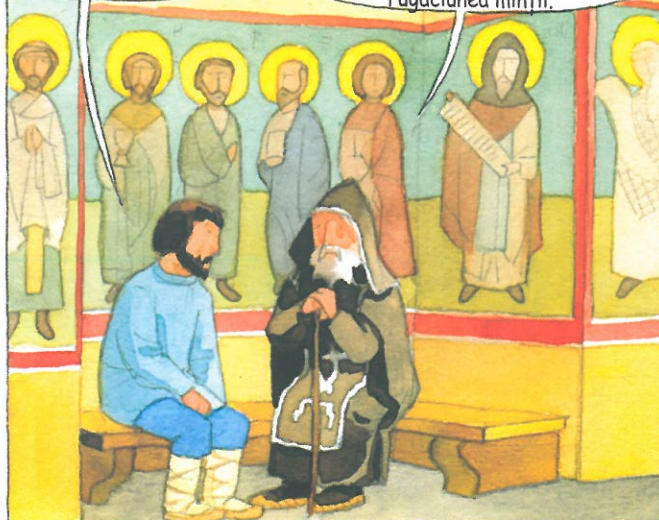
miluiește-mă...

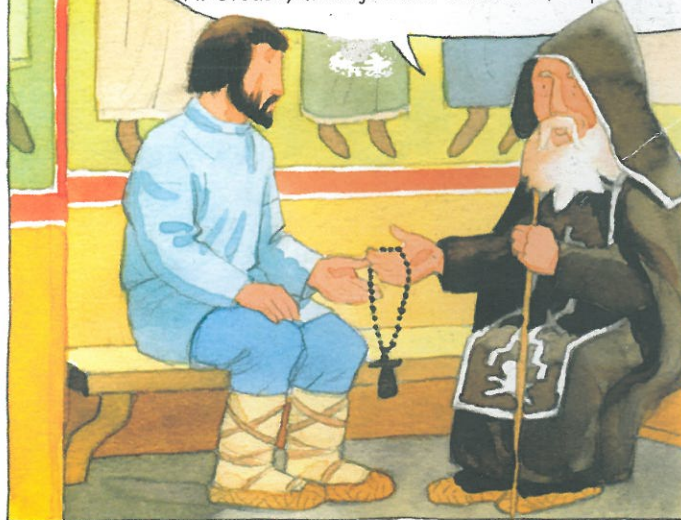
După o săptămână...

Mă dau bătut, e foarte greu.

Este firesc să ai o luptă în lăuntrul tău, pentru că acum e momentul când ți se încearcă smerenia mai mult decât zelul. Este poate devreme ca să ajungi la rugăciunea minții.

Îa aceste mătăanii. La început vei putea face 3000 de bobite pe zi fără să te grăbești. La fiecare gând care îți vine, fă și o rugăciune: Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă! Dacă vrei, se poate!

Îți mulțumesc, Doamne, pentru această colibă mică. Îți mulțumesc și pentru părintele meu drag.

Cu puțin înainte de a pleca bătrânul meu părinte din această lume...

Ia mătăniile mele.
De acum încolo
sunt ale tale.

Strânsul recoltei s-a terminat...

Pornești din nou la drum, iată ceea ce ți se cuvine, două ruble și un sac de posmagi.

Mulțumesc.

Mi-am continuat drumul și am ajuns într-un oraș mare, la o librărie renumită.

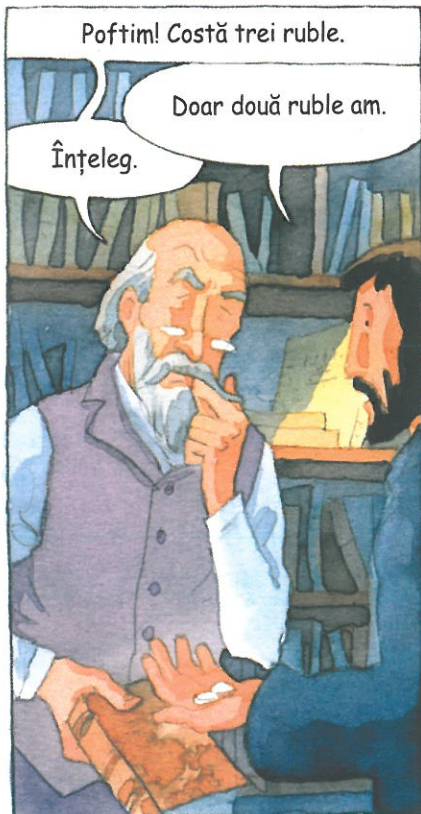
Cărți! Cu cele două ruble ale mele îmi voi cumpăra *Filocalia*.

Poftim! Costă trei ruble.

Doar două ruble am.

Înțeleg.

Atunci mergi la biserică unde există această carte, dar mai veche, și roagă-l pe episcop să ți-o vândă pe două ruble.

Mulțumesc.

Auzi acolo, două ruble...

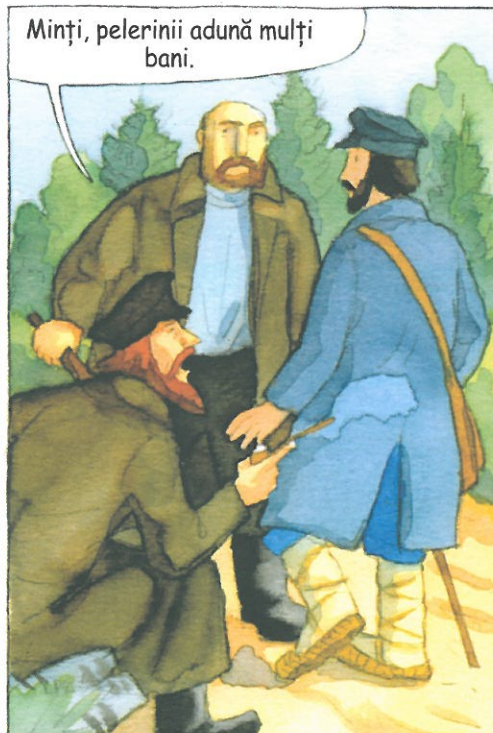
Acum călătoresc din loc în loc numai cu Rugăciunea lui Iisus.

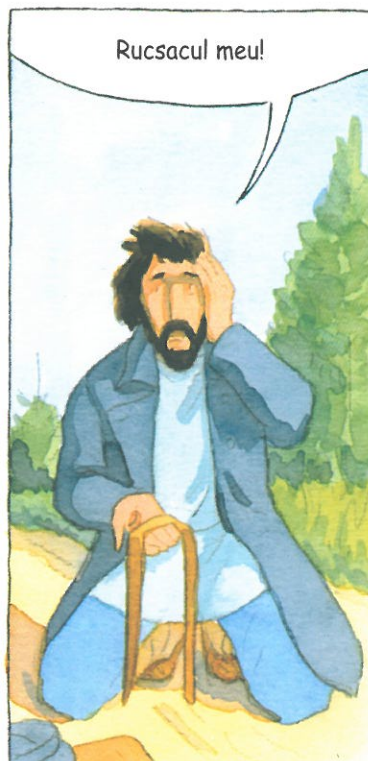
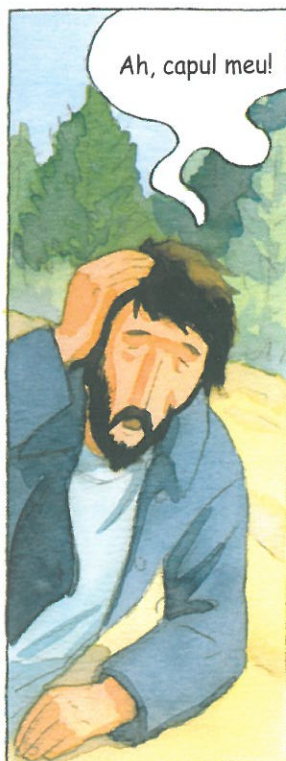

În rucsacul meu am „o pereche de ochelari de soare”, atât de dragi bătrânului meu, cât și „Soarele”, un Soare strălucitor.

După o scurtă vreme rugăciunea începu singură să „bată” înăuntrul inimii mele. Studierea atentă a *Filocaliei* și practicarea rugăciunii mi-au luminat cele pe care nu le cunoșteam înainte. Am pornit spre Irkutk, care se află în Siberia, pentru a mă închina la mormântul Sfântului Inochentie. Noaptea călătoream și ziua citeam.

Când m-am trezit am simțit că mi-am redobândit puterile și-n inima mea coborâseră lumina și pacea.

Facă-se voia Ta, Doamne.

Trei zile mai târziu...

O, ia te uită, un grup de condamnați care merg în Siberia...

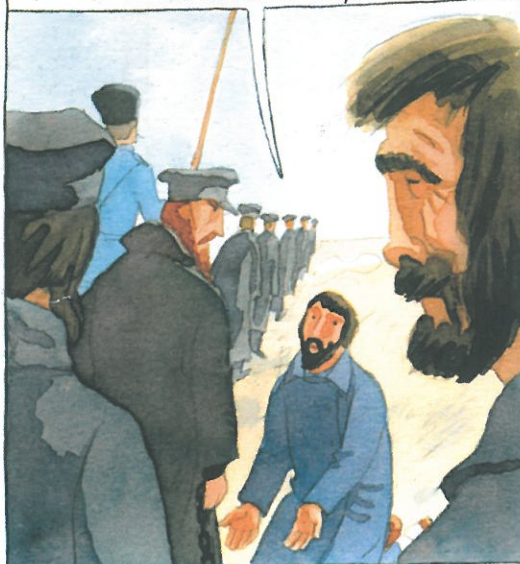

A, dar îi cunosc pe aceștia! Sunt cei doi care m-au jefuit.

...

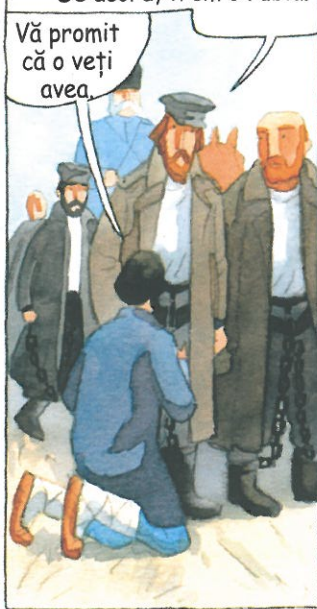

Vă rog, spuneți-mi unde sunt cărțile mele?
Vă dau orice vreți.

De acord, vrem o rublă.

Vă promit că o veți avea.

Poftim, luați pașaportul meu drept garanție.

Nu e nevoie, cărțile tale sunt în valizele de călătorie. Cere-le de la comandantul de escortă.

Auzi aici! O promisiune făcută unui condamnat.

Dle căpitan!

?!
○
○
○

Doi dintre condamnați mi-au adevărit că cele două cărți pe care mi le-au furat se află în valizele de călătorie.

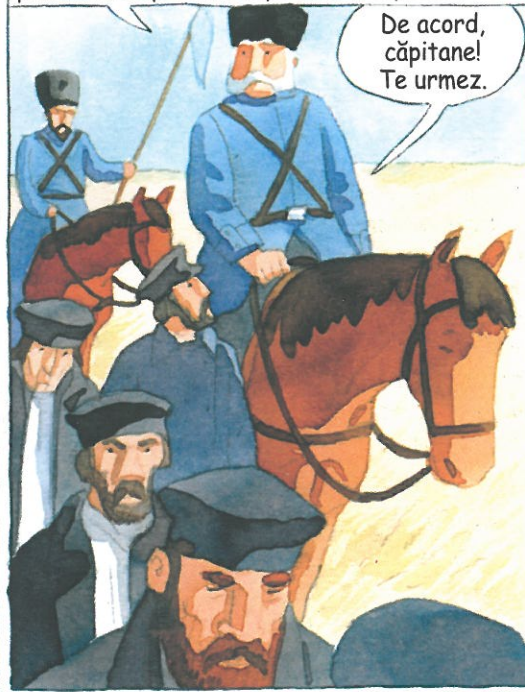
Tu știi să citești?

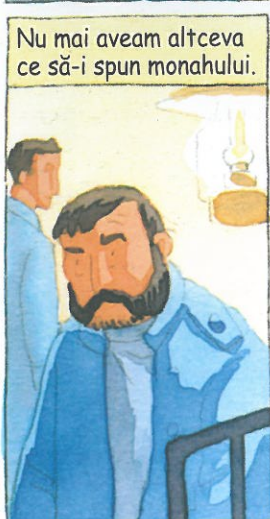
Și să scriu, de asemenea. Numele meu e scris pe cărți. Puteți verifica. Iată pașaportul meu.

Va fi nevoie să aștepti până la următoarea oprire, pentru că nu pot întrerupe călătoria pentru tine!

De acord, căpitane! Te urmez.

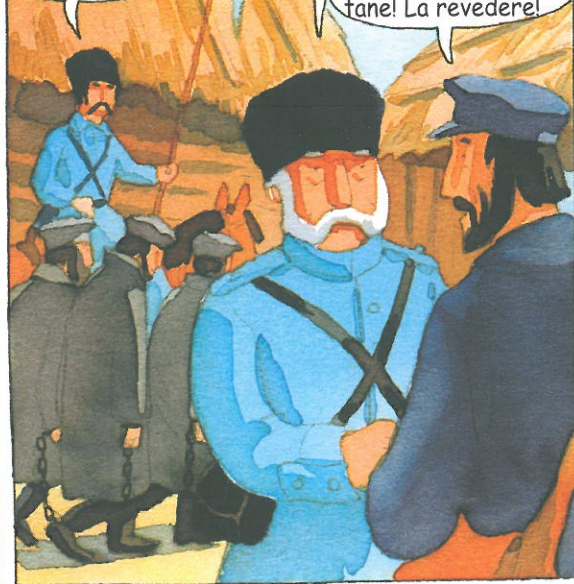

În timp ce eu ziceam
Rugăciunea lui Iisus în gând,
căpitanul citea din Sfânta
Evangelie. Pe la ora două din
noapte am terminat.

În momentul când fiecare
trebuia să-și ia drumul său...

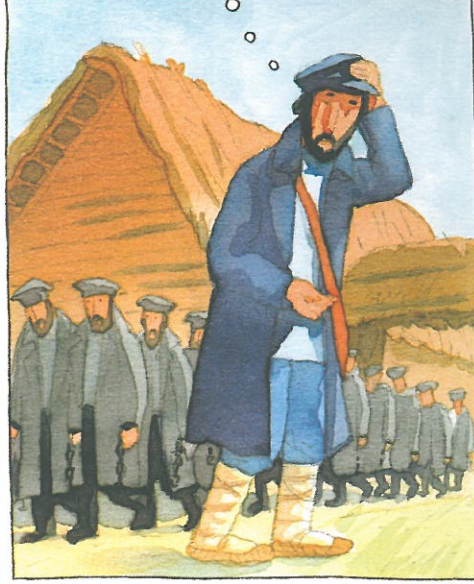
Înaintați!

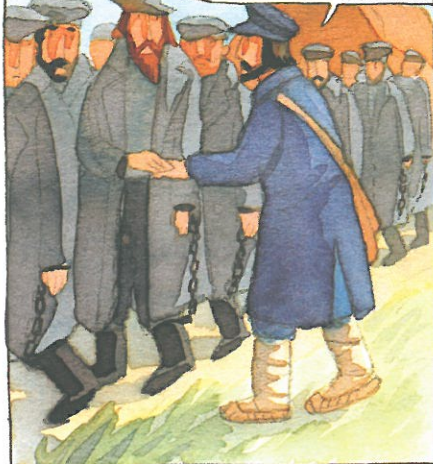
Primește, frate,
te rog, această rublă.

Îți mulțumesc, căpi-
tane! La revedere!

Aproape că uitasem de
promisiunea făcută
celor doi tâlhari.

Pocăiți-vă și rugați-vă! Domnul Iisus Hristos
este prietenul nostru și nu vă va părăsi
niciodată.

Mi-am continuat apoi drumul prin pădure
însoțit de Filocalie.

După cum spun Sfinții Părinți ai Bisericii,
Filocalia este cheie pentru înțelegerea
tainelor din Sfânta Scriptură.

Rămâneți
întru Mine"
(Ioan 15, 4)

Proviziiile mi s-au terminat,
însă mi-am continuat drumul
cu nădejde în Dumnezeu.

Iată un câine. Trebuie
să fie pe aproape vreun
păstor sau vânător.
Sunt salvat.

Bine ai venit!
Unde ți-e stăpânul?

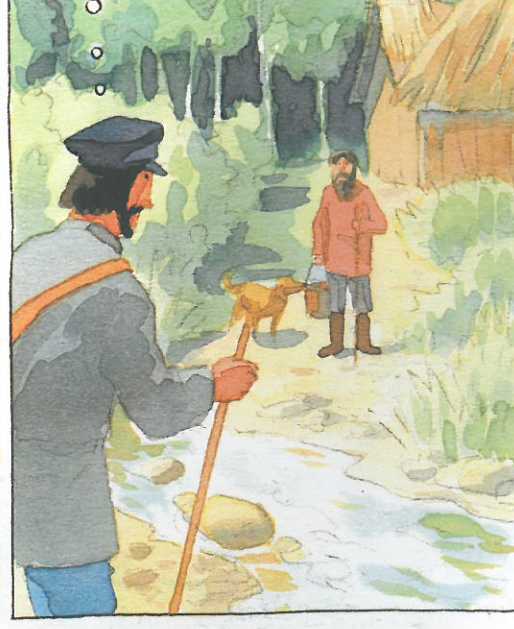

Ei, așteaptă-mă!

Ham, ham.

E cineva.

Eu sunt pădurar în această zonă. Tu ce faci prin locurile acestea?

Sunt călător și merg spre Irkutk.

Cât de mult te invidiez că trăiești aici singur și liniștit!

Poți să rămâi și tu până la toamnă. Îmi aduc aici și destulă pâine în fiecare săptămână, din sat. E suficientă pentru amândoi. Dacă vrei, există și o mică colibă părăsită în apropiere, care pentru vară e numai bună.

Nu știu cum să-ți mulțumesc.

Nu-i nevoie, vino să ți-o arăt.

Aici curge un râuleț care nu seacă niciodată.

Duci o viață ascetică.

În satul meu eram un om gospodar, aveam o vopsitorie de pânzeturi și trăiam bine, dar nu fără păcate. De multe ori înșelam clienții, le făceam jurăminte false, îmi plăcea să beau și să discut în contradictoriu.

Așa, e mai bine aici, fiindcă nu mă deranjează niciun client.

Acolo, în sat, trăia pe atunci și un oarecare om iubitor de carte. Acesta avea o carte *Despre judecata de Apoi* și mergea din casă în casă citind-o oamenilor. Cu ceva bani și puțin vin putea să-ți citească până cânta cocoșul dimineața.

În sănătatea dvs.

Și a dumitale.

Într-o seară lucram și l-am auzit citind. M-au impresionat tare cele auzite despre iad, despre schimbarea lumii acesteia, despre învierea morților, despre îngeri, trâmbițe și despre cum vor fi judecați viii și morții. Cei dreți și virtuosi vor fi binecuvântați de către Hristos Domnul, iar cei răi și nedreți vor fi aruncați în „focul cel mai dinafară”.

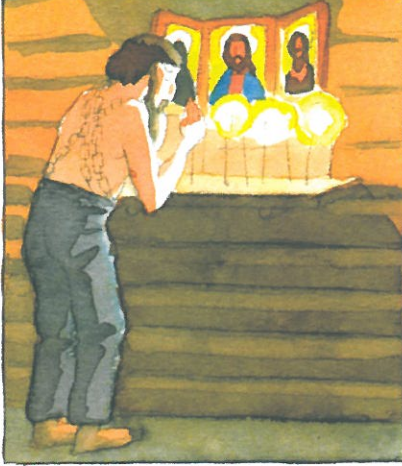
Deodată m-a cuprins spaima și am zis: „Vai de mine, de atâția ani trăiesc în păcate!”

Mă voi îngriji de acum înainte să lucrez pentru mântuirea sufletului meu, nădăjduind ca prin rugăciune să scap de urmările păcatelor mele.”

Astfel, am vândut tot ce am avut ca să mă fac pădurar. Nu ceream decât puțină pâine, ceva haine și lumânări pentru ceasurile de rugăciune.

În fiecare zi, de cum cânta cocoșul, mă ridicam drept în picioare, făceam o metanie mare până la pământ, aprindeam șapte lumânări în fața iconostasului meu și mă rugam.

Nu cârteam, nu mai beam, nu mă certam și nu-mi făceam de lucru cu femeile. Când făceam obișnuitul drum zilnic prin pădure, purtam lanțuri de fier grele de douăzeci de ocale. Așa am trăit zece ani.

La început mi-a plăcut viața aceasta, dar mai târziu m-au împresurat îndoilele. Cum poate, să zicem, un om mort de două sute de ani să învie cu adevărat și să vină la Judecata de Apoi, când omul, după ce moare, se descompune și apoi peste puțină vreme se face pulbere?

Poate că această carte a fost scrisă ca să ne înspăimânte și să ne facă mai supuși pe noi, cei săraci și mai neștiutori. Nu cumva e mai bine să facem tot ce ne place și să nu ne pese de nimic?

Nu zici nimic?

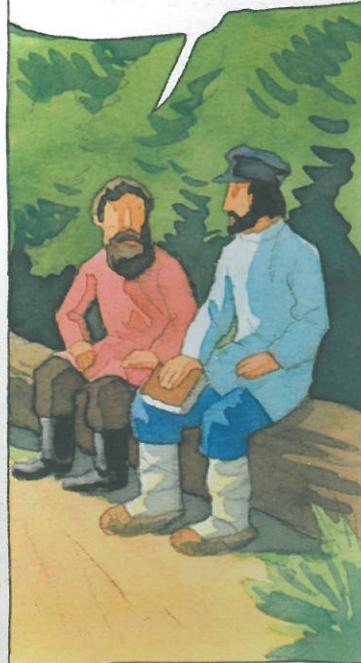
Ascultă ce am citit în *Filocalie*: nu poți să scapi de pornirea de a face rău numai pentru că ți-e frică de pedeapsă. Trebuie să ai mereu mintea trează și inima curată.

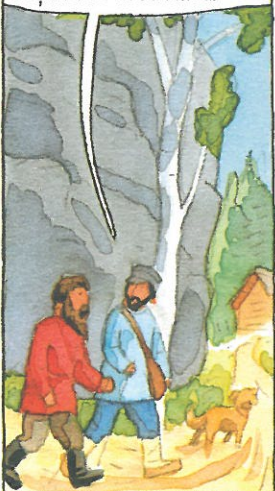
Toate acestea sunt cu puțință numai prin rugăciunea lăuntrică. Sfinții Părinți zic: Cel ce face fapte bune numai ca să nu fie pedepsit este asemenea robului, iar cel care lucrează binele pentru a câștiga Raiul în schimb se aseamănă cu un mercenar, pe când Dumnezeu vrea să venim către El precum copiii la tatăl lor, din iubire. Vrea să ne aflăm toți fericirea în unirea noastră cu El.

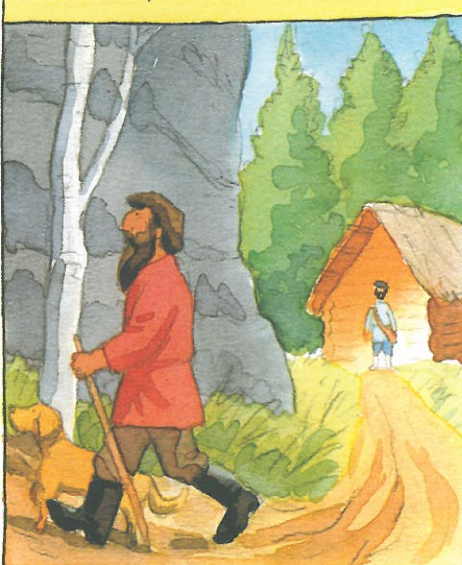
Nu am auzit niciunde de această rugăciune. Cum este?

Te voi învăța cum să zici Rugăciunea lui Iisus. Ea te va face să simți atâta ușurare și atâta binecuvântare înăuntrul tău, încât toată viața ta se va schimba.

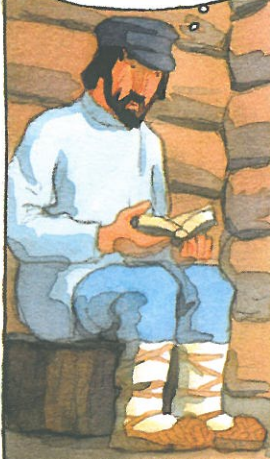

Când am ajuns la colibă, pădurarul și-a reluat munca, iar eu studiul *Filocaliei*.

De vreme ce am mai citit-o...

Acum, după ce am citit-o în întregime, cum o să știu ce trebuie să rețin în minte pentru a ajunge cât mai degrabă la rugăciunea neîncetată?

Să mă rog mai bine și poate Domnul mă va lumina.

Am ațipit, și-n somn....

Începe de la textul Arveii Nichifor, apoi textul Sfântului Grigorie Sinaitul, pe urmă citește tot ce scrie Sfântul Simeon Noul Teolog despre cele trei feluri de rugăciune și textul *Despre credință*, iar în final, textele lui Kalist și Ignatie.

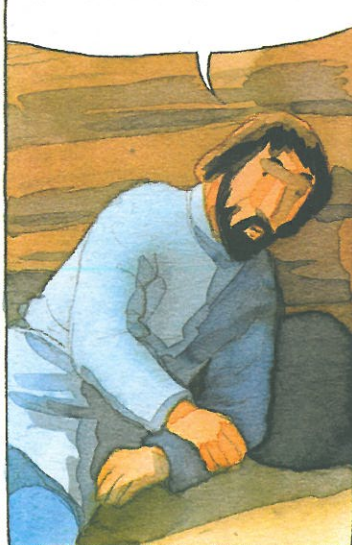
Unde este acel text?

Uite aici.

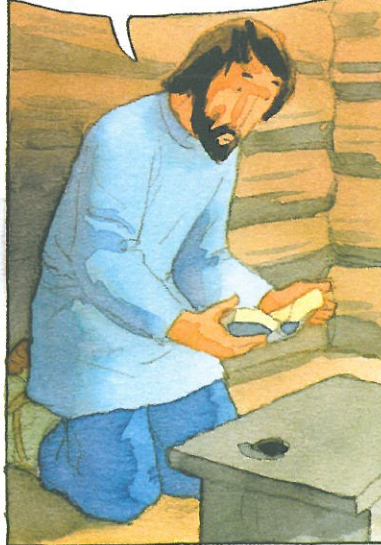
Voi pune semn acolo unde mi-a arătat părintele în vis. Unde este însă cartea mea? Nu o văd.

E prea de tot! Este pe masă deschisă!

A, dar acesta este exact fragmentul monahului Kalist. Pagina este însemnată cu cărbune. Uite și cărbunele chiar lângă carte. Deci nu a fost un vis?

Cu încredere am reînceput studiul *Filocaliei* și aplicarea ei în mod practic.

Simteam o bucurie adâncă și înțelegeam mai bine acea frază din Evanghelia care zice:

„Împărăția lui Dumnezeu se află în noi înșine”.

Au trecut așa cinci luni ...

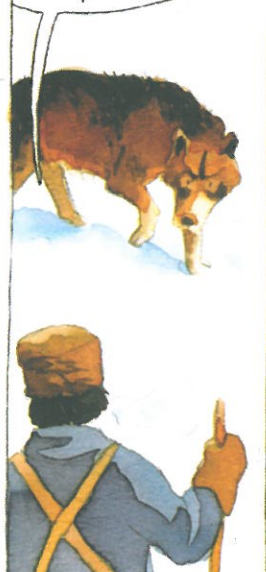
A sosit, iată, și timpul pentru tăierea lemnului din pădure, așa încât eu mi-am reluat drumul mai departe spre Irkuțk.

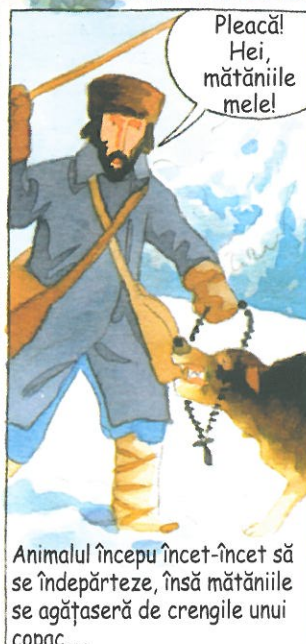
Oriunde mă aflam, rugăciunea neîncetată a inimii nu mă împiedica de la nimic și de nimic nu se împiedica nici ea.

Un lup, sunt pierdut!

Pleacă! Hei, mătăniile mele!

Animalul începu încet-încet să se îndepărteze, însă mătăniile se agățaseră de crengile unui copac...

Dă-mi-le înapoi!

S-au rupt! Din fericire, a fost mai bine așa, altfel lupul ar fi fugit cu ele.

Cu puțină ață și un ac le voi coase numaidecât și vor fi ca și înainte.

La magazinul din sat...

Pe cuvântul tău, trebuie să fi făcut multe rugăciuni de ți s-au rupt mătăniile!

Mi le-a rupt un lup!
Până și lupii fac rugăciuni?

Le-am povestit apoi pățania mea minunată.
I-ai aruncat ceva și s-a speriat, asta e tot,
nu e vorba de nicio minune.
Nu vorbești așa, domnule, mătăniile acestea
au aparținut părintelui meu duhovnic care a
fost un om sfânt. Lupul se pare că a simțit
acest lucru și de aceea a fugit.

E dreptul
dvs.

Le-am arătat apoi cum am găsit însemnată
Filocalia mea cu cărbune de către părintele...

În cele din urmă au dreptate cei ce zic că prea
multă învățătură strică mintea. Prietene, ai
așipit și ți-a alunecat cartea din
mână peste cărbune și
așa s-a însemnat.
Aceasta este o taină
duhovnicească.

După mai multe explicații...

Care e dar cartea ta ?
Ia s-o văd.

Această carte învață despre
rugăciunea minții, chemând
numele Domnului Iisus Hristos.

Am auzit vorbindu-se despre cartea aceasta.
Omul și întreaga creație sunt supuse deșer-
tăciunii, însă nu după voia lor, și suspină după
libertatea pe care o au toți cei ce sunt fii
ai lui Dumnezeu. Acest suspin tainic este de
fapt rugăciunea lăuntrică proprie fiecăruia
dintre noi. Se pune acum întrebarea: cum
să o facem activă în interiorul nostru? Se
explică aici în cartea aceasta pe care vreau
s-o comand și eu de la Tobolsk.

Când a sosit primăvara, am ajuns și eu într-un
sat unde se construia o biserică nouă din piatră.

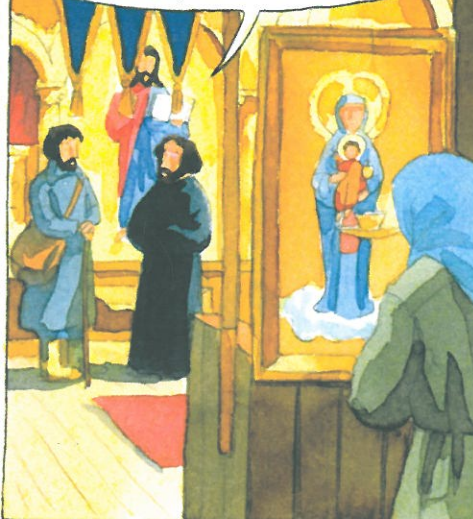

Preotul satului mi-a oferit găzduire.

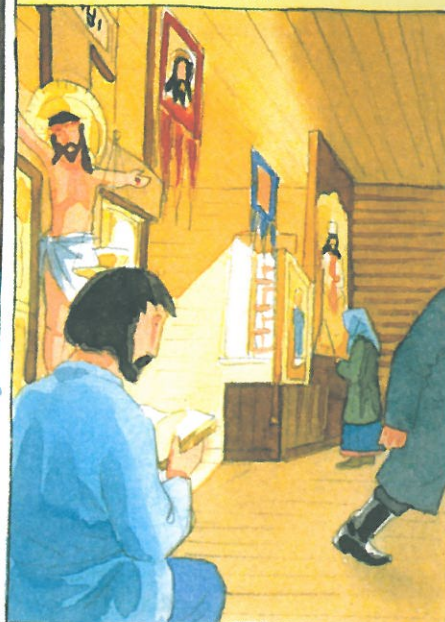

După ce mă observă vreo trei zile...

Vezi noua noastră biserică ce se construiește?
Ai vrea să-i supraveghezi pe lucrători și să
aduni donațiile de la credincioși?

La început era totul calm.

În zilele
de săr-
bători...

A, știți să
citiți?

::

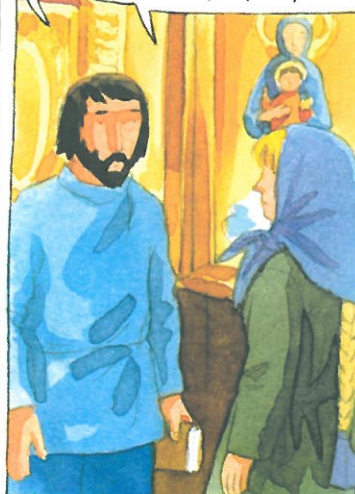

O fată tânără venise în biserică să se roage,
dar o auz zicând ceva rugăciuni ciudate.

Cine te-a învățat să te rogi așa?

Mama mea e ortodoxă, dar tata
aparține unei grupări eretice
care nu acceptă preoția.

Am sfătuit-o să urmeze rânduiala
bisericii noastre și să spună *Tatăl
nostru* și *Acatistul Bunevestiri*
către Maica Domnului.

Să zici de asemenea și
Rugăciunea lui Iisus care ne
apropie de Dumnezeu.
Explică-mi
puțin.

Am început să zic mereu
această mică rugăciune și
acest lucru îmi dă o stare de
a mă ruga continuu.

Mă bucur mult
pentru tine,
continuă.

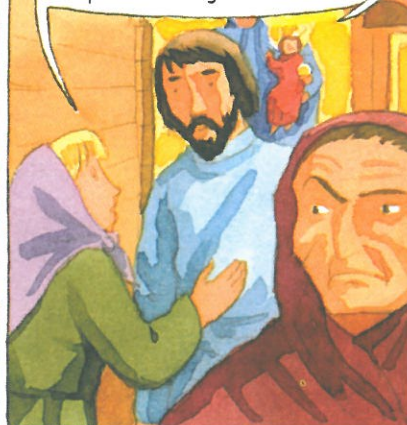
După câteva săptămâni oamenii au început să vină la mine cu diverse probleme, unii pentru supărările lor, alții pentru ceva ce pierduseră, ca și când eu aș fi fost un magician. Iar despre geanta mea care s-a pierdut, ce ziceți?

O veți găsi.

Ce ai pățit?

Tatăl meu a decis să mă căsătoresc cu un eretic și nunta să fie făcută după ceremonia lor, fără preot. E corect așa? Va fi o conviețuire în afara legii dumnezeiești fără binecuvântarea unui preot. Voi fugi de acasă.

Unde vei merge? Te vor prinde. Mai bine roagă-te ca să împiedice Dumnezeu însuși această nuntă și acest lucru e mai bun decât fuga.

La sfârșitul verii...

Ne părăsești?

Părinte, mi-am încheiat slujba ce mi-ai dat-o și acum v-aș ruga să-mi dați binecuvântare să-mi continui drumul.

Ce te împiedică să te rogi aici? Ești un om pașnic și de folos aici, adunând donații pentru biserică. E mai bine așa decât să te rogi în singurătate. Vezi, sfinții lucrau și nu luau în considerare efortul făcut pentru biserică.

Fiecare are harisma lui, unii sfinți au trăit retrași de toate cele ale lumii.

Da, dar aceia au fost sfinți mari

Dacă ei s-au păzit de legăturile cu oamenii, atunci pentru mine, care sunt un păcătos amărât, singurătatea mi-e cu atât mai mântuitoare.

Bine! Îți doresc drum bun și Domnul să te binecuvânteze și să te aibă în pază!

Seara, la depărtare de zece verste* de sat...

Bine ai sosit, avem o situație tristă cu un om care se pregătește să moară. Am chemat preotul să vină.

În ziua următoare ...

Cum ai ajuns până aici?

Toate pregătirile pentru nuntă erau gata, așa că am fugit.

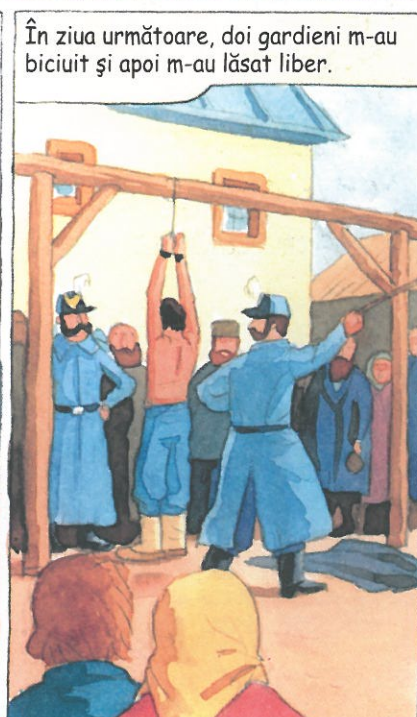

Ia-mă cu tine și du-mă la o mănăstire de maici. Acolo vreau să mă dedic cu totul rugăciunii. Pe tine te vor asculta numaidecât și mă vor primi.

Cum să te iau cu mine? Nu cunosc aici în zonă nicio mănăstire de maici și de altfel te vor găsi repede.

* O verstă = 1670 metri.

Deodată, am văzut că vine pe drum mama fetei...

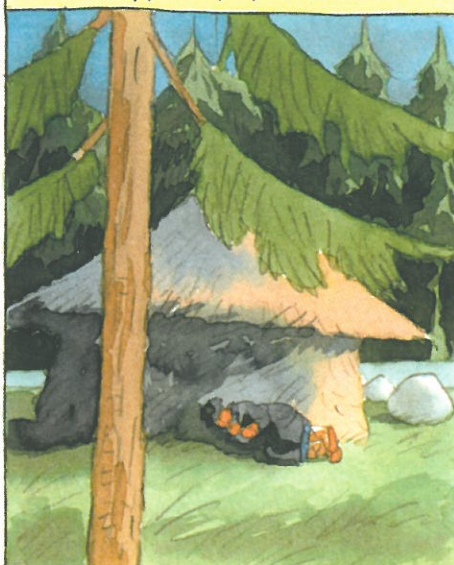
Logodnicul fiicei mele ne-a părăsit și a retras plângerea împotriva ta, fiindcă s-a certat cu ea.

Vă rog, luați pentru drum ceva pâine și câteva prăjituri.

Seara, am ațipit în apropiere de un sat.

În vis, am văzut... Citește aici: „Adevăratul dascăl este luat de multe ori în batjocură și trece prin multe încercări și neplăceri pentru binele ucenicilor săi”.

În timpul încercărilor, adu-ți aminte cuvintele Apostolului Ioan: „Căci mai mare este Cel ce e în voi decât cel ce este în lume”^{*}. Să fugi însă de lauda de sine.

Continuă să mă încurajeze atât de mult, încât dimineața, când m-am trezit, mă simțeam mai plin de putere și cu o mare bucurie înlăuntrul meu.

Pe 24 martie, nutream o mare dorință de a mă împărtăși de ziua Bunevestiri...

Am pornit spre cel mai apropiat sat. Pe drum ninge, era ger și aveam de trecut peste un râu înghețat. Când am ajuns pe la mijlocul lui...

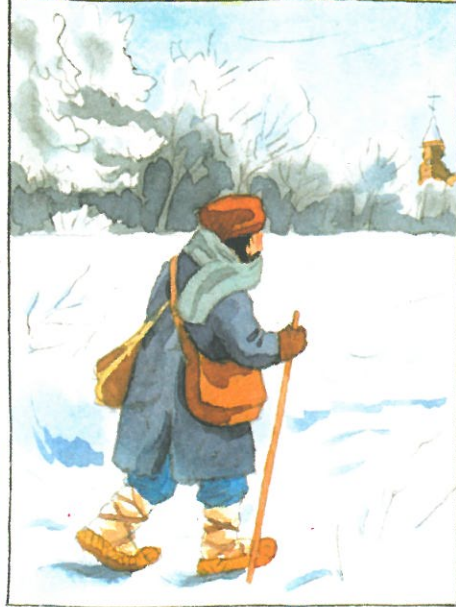
Gheața se crapă. Sunt pierdut!

M-am afundat până la brâu în apa înghețată.

În cele din urmă, am ajuns așa ud la Sfânta Liturghie...

* Ioan, 4, 4. Aceasta înseamnă că nicio încercare care ni se întâmplă nu e mai mare ca puterea pe care Dumnezeu a pus-o în noi înșine.

Săteanul începu să mă trateze.

Acest schelet de animal e tot ceea ce
îmi trebuie pentru rețeta mea.

După ce a curățat și a spălat oasele,
le-a pus într-un vas de lut pe care
l-a închis cu un capac.

Acesta avea
o gaură.

A pus apoi vasul în altul mai mare și l-a acoperit
deasupra cu pământ. Pe urmă, a aprins focul.

Un adevărat
cuptor!

Ziua următoare...

Toate oasele au devenit albe ca
fildeșul. Peste ele a turnat un lichid
roșu.

Poftim medicamentul tău. Să te ungi la
glezne de cinci ori pe zi și în curând o să
mergi pe picioarele tale ca mai înainte.

În aceeași zi...

Ciudat, mă simt
mai bine.

Ziua următoare...

Pot mișca degetele.

După trei zile...

Pot să-mi
îndoi
genunchii.

După o
săptămână...

Acum poți să te bucuri de prima zi
a primăverii. Măi, măi, măi!

După tratament am început lecțiile cu băiatul săteanului. El lucra ziua la o moșie și învăța noaptea.

Foarte bine!

Proprietarul moșiei...

A, deci știi să citești. Cine te-a învățat?

Pelerinul...

Într-o zi, pe când citeam...

Tu ești pelerinul care știe să scrie?

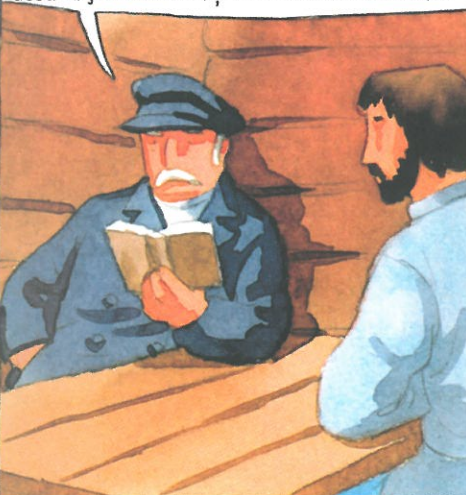
Da.

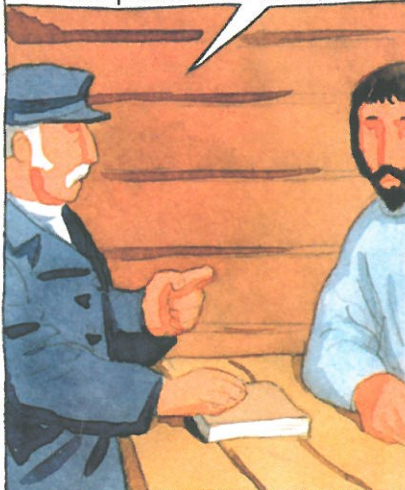
Ce citești acolo? Uitați-vă!

Filocalia. Este o carte care conține îndrumări despre rugăciune și a fost scrisă de oameni luminați care credeau că au ajuns la rugăciunea desăvârșită dacă simțeau o tresărire în inimă?

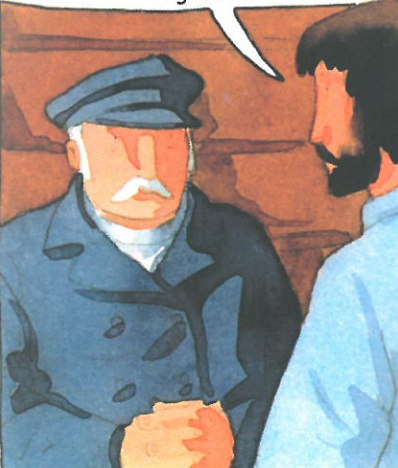
Trebuie să zici doar *Tatăl nostru*, după cum spune Mântuitorul Hristos, ca să-ți faci pravila de rugăciune, celelalte nu sunt pentru noi cei din lume.

Nu spuneți așa! Toți acei luminați de care ziceți sunt Sfinții Părinți ai Bisericii noastre, pe care-i respectă și acceptă toată creștinătatea ortodoxă. Ei nu spun nimic diferit sau potrivnic celor scrise în Sfânta Scriptură.

Însuși Hristos Domnul ne îndeamnă să ne rugăm neîncetat: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău din tot sufletul tău și din tot cugetul tău” sau „Rămâneți întru Mine și Eu întru voi”. Părinții spun că noi toți suntem chemați să gustăm dulceața acestei rugăciuni.

În clipa când dădea să plece...

Dă-mi și mie cartea, să o citesc în timpul liber.

Bine, pentru o zi însă, fiindcă o citesc neîntrerupt.

De ce nu vii să ne mai citești câte un fragment?

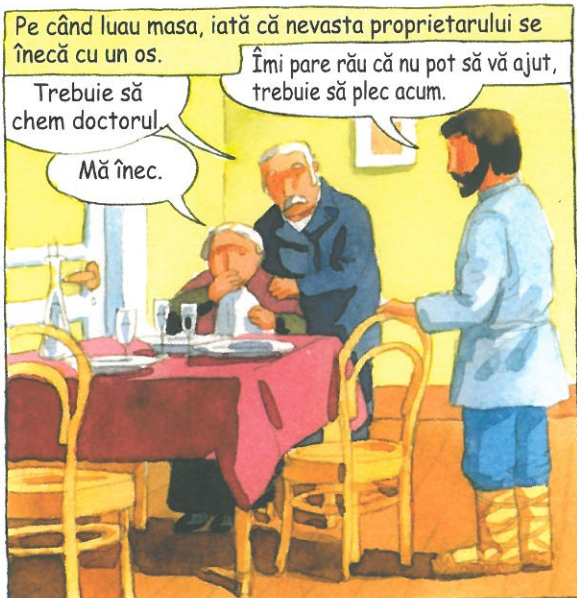
Cu mare plăcere!

Din acea zi, proprietarul și soția sa m-au invitat să le citesc.

Rămâneți și deseară, ca să luați cina cu noi!

Pășeam și eram atât de ușurat, ca și când aș fi dat jos de pe umerii mei un munte întreg.

De multe ori am stat câte trei zile departe de zonele locuibile. Mă simțeam singur și păcătos în fața lui Dumnezeu care se face prieten cu noi și are milă de noi. Fericirea și rugăciunea mea erau mai intense decât atunci când mă aflam printre oameni.

În sfârșit, am ajuns la Irkutk.

M-am închinat la moaștele Sfântului Inochentie.

Pe drum, cugetam...

Un compatriot, aici? Ești pelerin?
Vino acasă la mine.

Acolo era o casă de om înstărit. I-am povestit istoria vieții mele.

Trebuie să mergi la Ierusalim! Îți voi da o scrisoare pentru fiul meu din Odiso care face comerț în orașul Constantinopol. Te va trece cu corabia până acolo, iar din Constantinopol, îți va plăti călătoria până la Ierusalim. Nu e scump.

La Ierusalim?

La auzul acestor cuvinte, m-am umplut de bucurie.

O să-ți dau scrisoarea și peste trei zile poți pleca.

Cum aș putea să vă mulțumesc? Iubirea lui Dumnezeu depășește tot ce mi-aș închipui.

Cu o zi înainte de plecarea mea, m-am dus să-l întâlnesc pe preotul bisericii Sfântului Inochentie.

Dumnezeu să binecuvânteze drumul tău, dar nu mi-ai povestit nimic despre viața ta.

Nu e lungă povestea mea, o să v-o spun.

M-am născut în provincia Orel, părinții mei au murit când eu aveam doar trei ani, crescut bunicii, care aveau un magazin renumit pe atunci. În zilele de sărbătoare,

iar fratele meu zece ani. Ne-au ducea la biserică.

Apoi, mai târziu, am avut un accident și nu am mai putut mișca mâna stângă. Neputând să lucrez, bunicul m-a învățat să citesc, iar funcționarul care venea la magazin m-a învățat să scriu.

Îmi place să te aud cum citești Sfânta Scriptură. Dumnezeu ți-a dat darul de a învăța carte, să-I mulțumești pentru acest lucru.

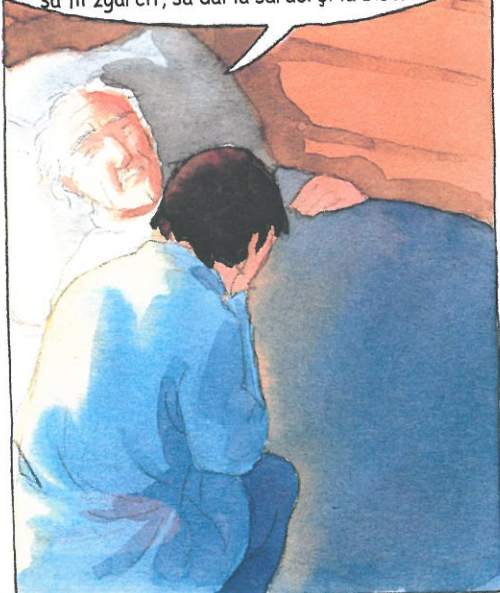
Și adesea...

Miluește-mă, Doamne...

Când aveam 17 ani, bunica mea a murit; în același an mă și căsătorisem.

Îți las casa și tot ceea ce este în ea. Citește Sfânta Scriptură și mergi la biserică. Poftim 1000 de ruble. Să nu-i cheltui fără rost, dar nici să fii zgârcit, să dai la săraci și la biserică.

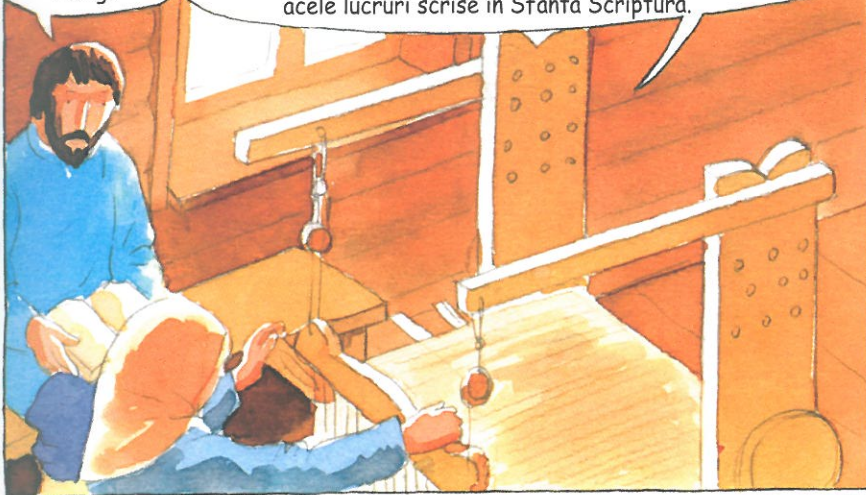
În anul următor însă, fratele meu, din invidie pentru cele primite de la bunica, s-a răzbunat și a dat foc la casa Slavă Domnului că ne-am putut salva viața și cartea bunicului, Sfânta Scriptură, căci în ea ne vom găsi mângâiere.

Datorită lucrului de mână al soției mele, am reușit să supraviețuim.

Plângi?

Nu-i nimic, continuă să-mi citești, sunt atât de frumoase toate acele lucruri scrise în Sfânta Scriptură.

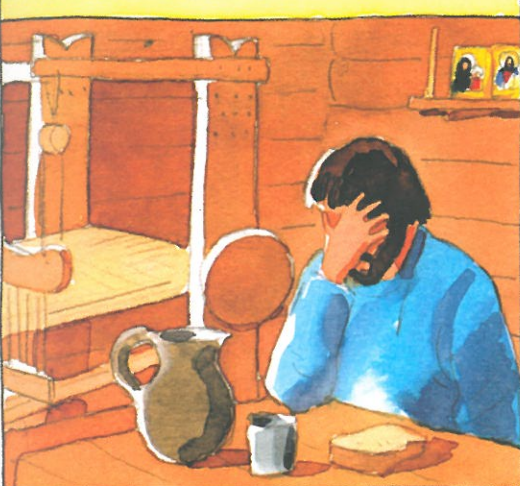

Am trăit așa doi ani.

„Bucură-te, prin care răsar bucuria...”

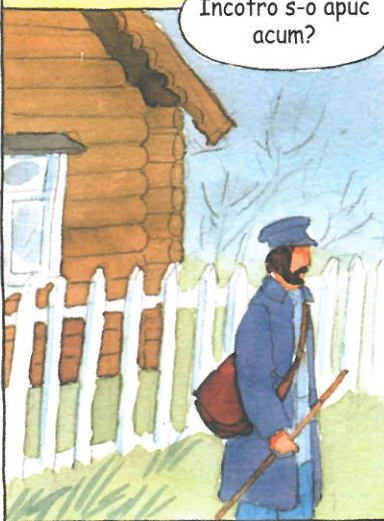

La scurt timp, soția mea s-a îmbolnăvit cu febră mare și, după nouă zile, și-a dat sufletul. Eram atât de nefericit, încât nu-mi mai găseam locul.

Așadar, am vândut puținele lucruri pe care le aveam și m-am pregătit de drum.

Încotro s-o apuc acum?

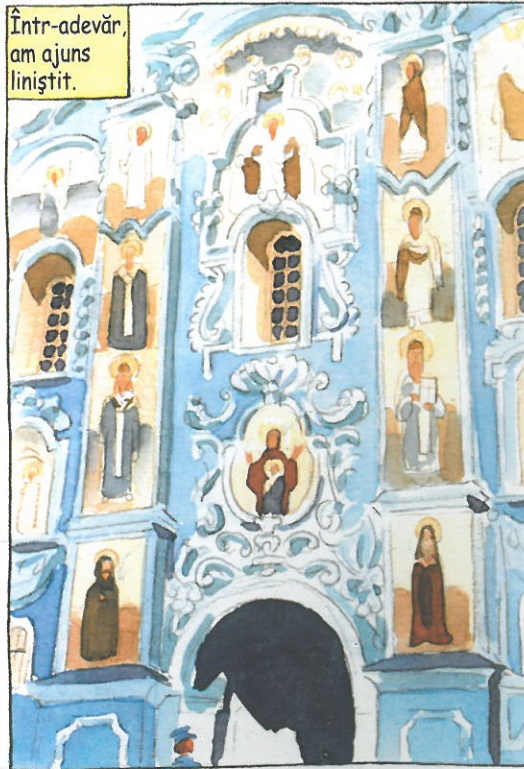
Mă voi duce la peșterile din Kiev și-i voi ruga pe sfinții de acolo să mă ajute.

De îndată ce am luat hotărârea aceasta, deja mă simțeam mai bine.

Într-adevăr, am ajuns liniștit.

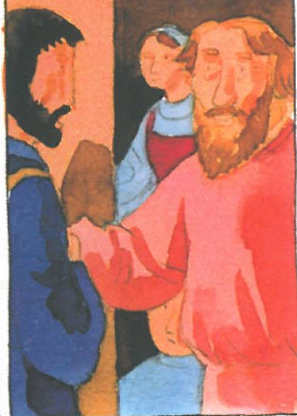

Într-o zi, aproape de Tobolsk...

Sunt un pelerin, vă rog, dați-mi o bucată de pâine pentru drum.

Ai sosit exact la timp, tocmai am scos-o din cuptor.

Traista ta este foarte veche, o să-ți dăm alta nouă.

Vă mulțumesc pentru mărinimia dvs.

Uite, ia-o pe aceasta și roagă-te și pentru noi.

La ieșirea din sat, un negustor mi-a dat o pungă de sare.

Ia-o și nu uita să te rogi pentru mine și familia mea!

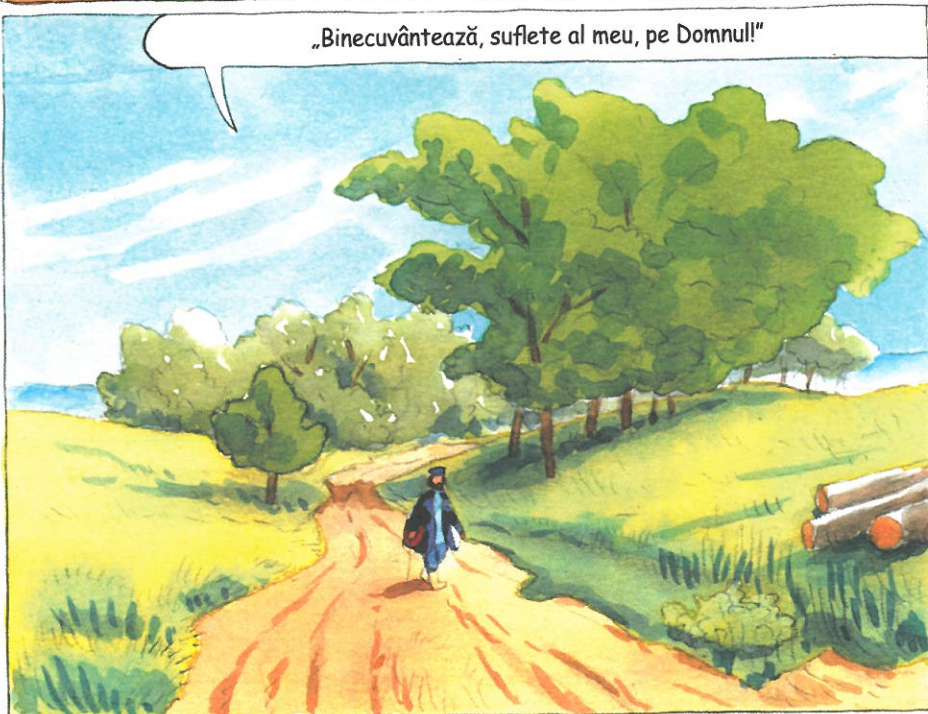

Vă mulțumesc, mă voi ruga pentru dvs.

Îți mulțumesc, Doamne, pentru bunătatea ce mi-au arătat-o acești săteni.

„Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!”

După ce am străbătut vreo cinci verste*

Ce biserică frumoasă! O să mă opresc aici.

* O verstă = 1670 metri.

Plecând de la biserică....

Cerșetorul dragă, așteaptă.

Vino la mama noastră, care-i îndrăgește pe săraci.

Ce ai în traistă?

Pâine.

Nu sunt cerșetor, eu sunt un pelerin.

Mama o să-ți dea bani.

Ce binecuvântare, un pelerin! De unde veniți?

Din regiunea Orel.

Luată loc. Nu cumva vreți să mâncați ceva? Sau să beți un ceai?

Dumnezeu să vă binecuvânteze și pe dumneavoastră și pe copiii dumneavoastră, dar trebuie să plec mai departe.

M-am pierdut de atâta bună primire din partea oamenilor.

Nu poți pleca până nu vine și soțul meu. Va veni repede! Pentru el, fiecare pelerin e un trimis de la Dumnezeu.

Am acceptat și i-am explicat că merg la Irkutk.

Dacă ajungeți în Tobolsk treceți și pe la mama mea care este monahie cu schima mare la mănăstirea din acel oraș. Ea vă va primi.

La mănăstire?

De când a murit tatăl meu ea s-a retras la mănăstire și ne-a lăsat moștenire această fermă cu slujitori cu tot. Ne-a cerut în schimb să-l iubim pe Dumnezeu și pe aproapele.

Nu cumva visez? Oamenii aceștia sunt niște îngeri! Este nemăgipomenit ca să fie adevărat!

Când s-a întors soțul doamnei, m-a chemat în biroul lui.

Citește, te rog, această carte despre rugăciunea Tatăl nostru.

Ce icoane frumoase! Ce cărți frumoase!

Câtă vreme a citit doamna, mă simteam ca și când se afla cu noi părintele meu duhovnic. Pentru că mintea îmi era limpede, îmi veneau multe explicații despre rugăciune.

V-a plăcut?

Mult! Cunoașteți comentariul părinților despre această rugăciune?

Nu!

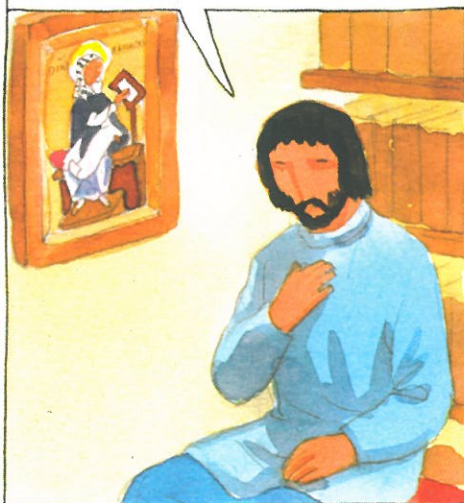
Tatăl nostru este cea mai de preț rugăciune pentru că a fost rostită de însuși Iisus Hristos. Explicația pe care ați citit-o este foarte bună, iar în Filocalia Părinților trezitori se spune că prima frază *Tatăl*...

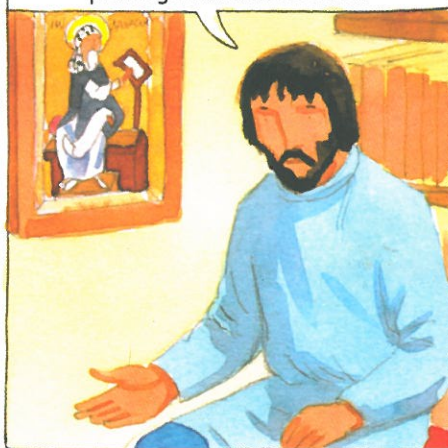
...nostru care ești în ceruri, înseamnă că trebuie să avem în fiecare clipă în minte faptul că oriunde ne-am afla, suntem în fața lui Dumnezeu. Sfințească-se numele Tău. Cartea dumneavoastră spune să rostim mereu cu evlavie numele lui Dumnezeu, iar Părinții completează aici zicând că...

Dumnezeu ne cheamă la rugăciunea inimii care sfințește toate simțurile și puterile sufletului nostru.

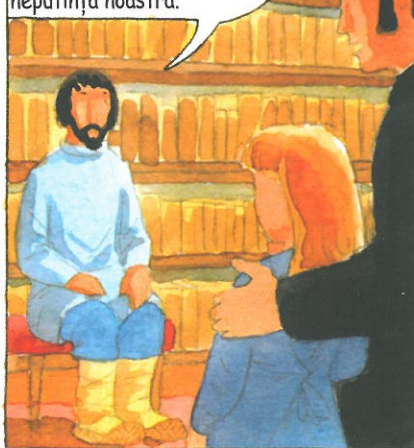

Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne o nouă astăzi. Cerem și hrana sufletului nostru, pe lângă cea trupească, adică să se sălășluiască în noi Cuvântul lui Dumnezeu, prin rugăciunea neîncetată.

Este posibil să ne rugăm neîncetat?

Dumnezeu nu cere de la noi imposibilul, ci vine cu puterea Lui ca să completeze neputința noastră.

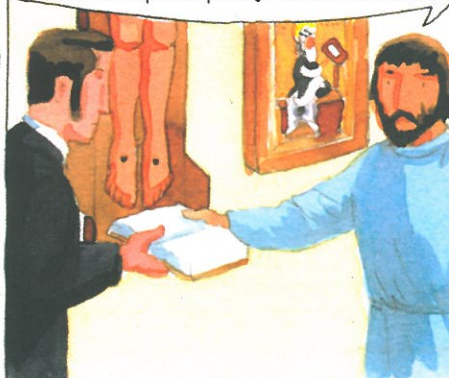

A ne ruga fără încetare înseamnă că trebuie să ne amintim de Dumnezeu în fiecare clipă, în orice loc și-n orice împrejurare.

Da, dar cum?

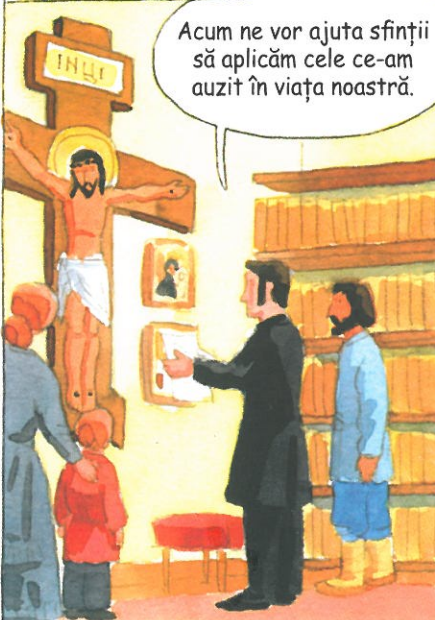

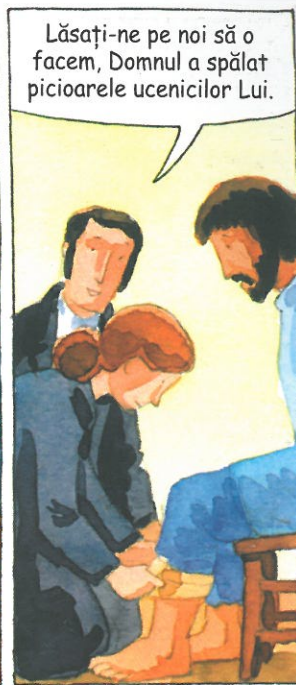
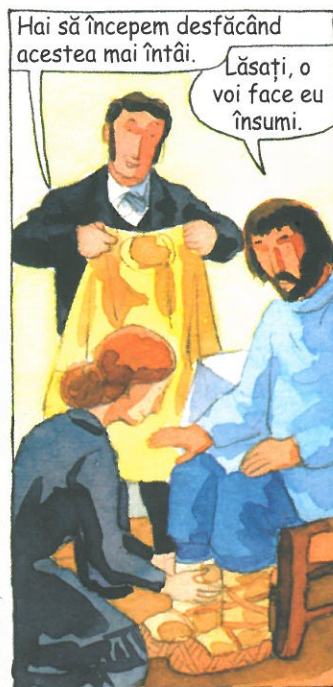
Când este vorba ca cineva să facă un lucru, mai întâi să-și aducă aminte de Făcătorul tuturor. De pildă, când vede lumina zilei, să-și amintească de Hristos Dătătorul de lumină, dacă întâlnește în față marea, pământul și toate cele pe care le vede în natură să se minuneze de El ca de un Atotîntept Creator. Dacă poartă niște haine, omul să se gândească cine i le-a dăruit. În general, să ne amintim și să-L slăvim pe Dumnezeu pentru toate și astfel înfăptuim neîncetata rugăciune, iar sufletul nostru se umple de pace și fericire lăuntrică.

După ce au copiat fragmentul din *Filocalie*...

Acum ne vor ajuta sfinții să aplicăm cele ce-am auzit în viața noastră.

Puțin mai târziu, în aceeași seară...

Modul în care ai vorbit și învățătura ta m-au uimit. Ești într-adevăr un țăran?

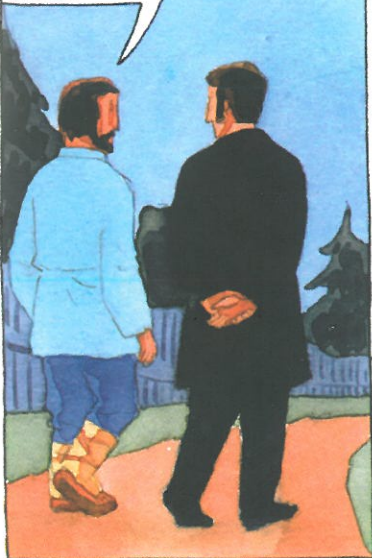
V-am vorbit sincer. Ceea ce v-a uimit nu vine de la mine, ci din învățătura părintelui meu duhovnic și a Sfinților Părinți. Rugăciunea interioară luminează neștiința mea.

Această rugăciune nu este reușita mea, ci mi-a dat-o mila lui Dumnezeu din grija părintelui meu duhovnic. Acest dar se oferă fiecăruia dintre noi.

E de ajuns ca omul să se adâncească în tăcere în inimă și să fie pomenit numele Domnului Iisus... În acest fel toate cele dinlăuntru se vor lumina.

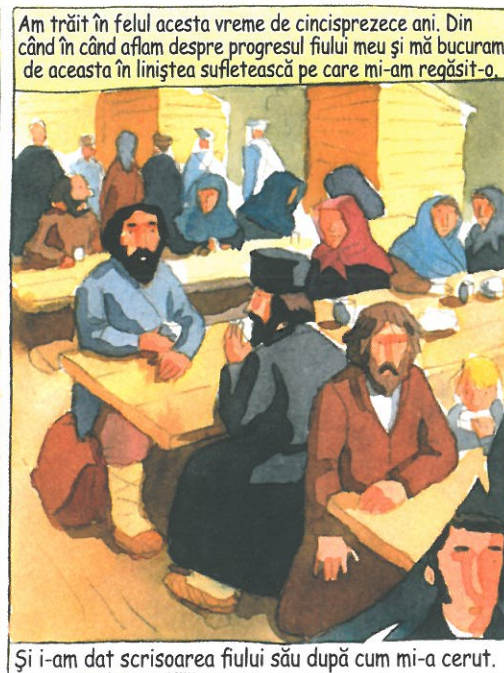
Sper că întrebarea mea nu te-a supărat. Cu doi ani în urmă am găzduit un sărman bolnav, care după cinci zile și-a dat sufletul. Spre marea mea surpriză, mi-a cerut o hârtie să-și scrie testamentul...

Promiteți-mi că veți da această scrisoare fiului meu, care este căpitan în garda palatului.

Voi avea grijă personal, dar cine sunteți dumneavoastră de aveți un fiu într-o astfel de poziție înaltă?

În dimineața următoare...

...am participat la utrenie și la Sfânta Liturghie.

Apoi am stat cu toți la masa de obște. Un om orb stătea lângă familia care m-a găzduit.

Ciudat, am impresia că zice rugăciunea minții.

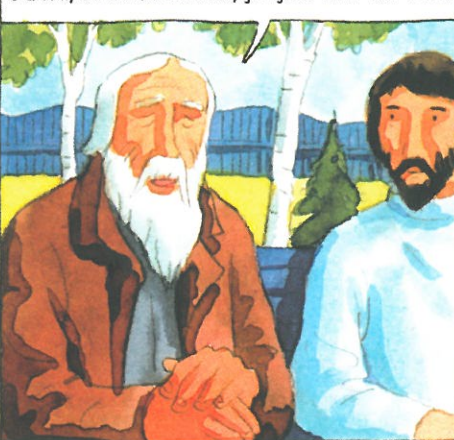
După ce am terminat masa, am stat de vorbă cu el.

Cândva, am fost croitor și am lucrat la o familie de țărani care aveau trei cărți puse undeva lângă locul de închinare al casei. Am deschis la întâmplare una din ele și am citit acolo că rugăciunea neîncetată este atunci când pomeniști numele lui Dumnezeu oriunde și oricând. Așa am început să zic șoptit rugăciunea.

Ceialalți însă, când au văzut, au început să râdă de mine, zicând că sunt magician.

Prin urmare, a trebuit să spun în sinea mea rugăciunea, ca să mă ascund, și așa a fost mai bine.

Apoi am orbit și, de vreme ce aveam acest handicap, comunitatea s-a gândit să mă ducă la azilul din Tobolsk. Acolo trebuie acum să mă întorc, dar aștept să aflu dacă e vreo căruță care merge într-acolo.

Vrei să mergem pe jos? Pe drum o să-ți citesc o carte care vorbește despre rugăciunea inimii.

Adevărat?

Acum sau mâine.

Când vrei să pleci?

Mâine dimineață e bine.

În ziua următoare, familia care m-a găzduit ne-a condus un kilometru.

Vă mulțumim pentru ospitalitatea și amabilitatea dvs.

Drum bun!

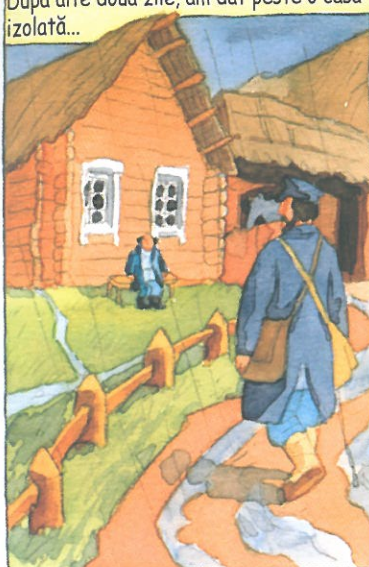
După ce am mers vreo 15 verste, ne-am așezat să citim *Filocalia*, aceeași carte pe care o găsisem de altfel omul cel orb.

Când rugăciunea devine lucrătoare, pentru a nu cădea în rătăcire, trebuie să te ferești de vedenii și să nu accepți niciuna din ele, ca să nu cazi în ispite înspăimântătoare.

După alte două zile, am dat peste o casă izolată...

Pe cine aş putea ruga să rămân în seara aceasta aici? Aici este poșta și numai eu pot să dau voie, întrucât sunt directorul poștei.

Pot să-mi petrec atunci noaptea aici?

Ai pașaport ?

Mmm...

Poftim.

Unde este pașaportul tău?

Îl țineti în mână.

Atunci, haideți înăuntru!

Este bine aici. Hai să bei și tu o vodcă cu mine, sunt om bun!

Nu beau deloc.

Bine, atunci ia loc să cinăm.

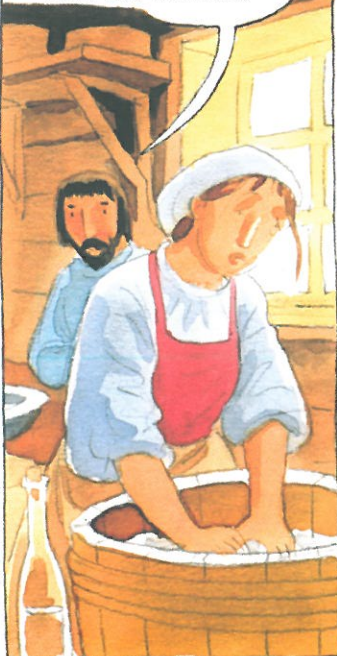
La cină...

Hei, farfuria mea e goală!

Servește-te singur. Nu sunt sluga ta.

Unde pot să mă odihnesc ? Sunt foarte obosit.

Întinde-te pe banca aceasta, și o să-ți aduc o pătură și o pernă.

Nu puteam să dorm, pentru că bucătăreasa a mai avut încă puțină treabă și abia apoi a stins lumina și a plecat la culcare.

Deodată...

Mai repede! Mai repede!

În sfârșit, poșta. Trebuie să schimb caii și să continui drumul. Repede!

Este poștașul Țarului. Din cauza ploii, a pierdut controlul carului când a luat curba. Trebuie dus înăuntru.

Înăuntru în poștă...

Apă și puțin spirt!

Stai jos, să te îngrijim!

Fata aceasta ce a pățit?

De frică și-a pierdut mințile, își va reveni.

Șase ani mai târziu, mă primește la o mănăstire de maici maica stareță.

Maică stareță, oaspeții vă caută.

Iertați-mă, trebuie să vă las.

Mi s-a părut cunoscută.

Sunteți de multă vreme aici, la mănăstire?

De cinci ani.

Când m-au adus aici părinții mei, eu nu mai aveam mintea întregă.

Adevărat?

Lucram la o poștă și într-o seară, o căruță a intrat prin fereastra poștei și de spaimă mi-am pierdut mințile. Părinții mei m-au dus în diferite pelerinaje, rugându-se pentru vindecarea mea.

Când m-au adus la această sfântă mănăstire, atunci m-am vindecat...

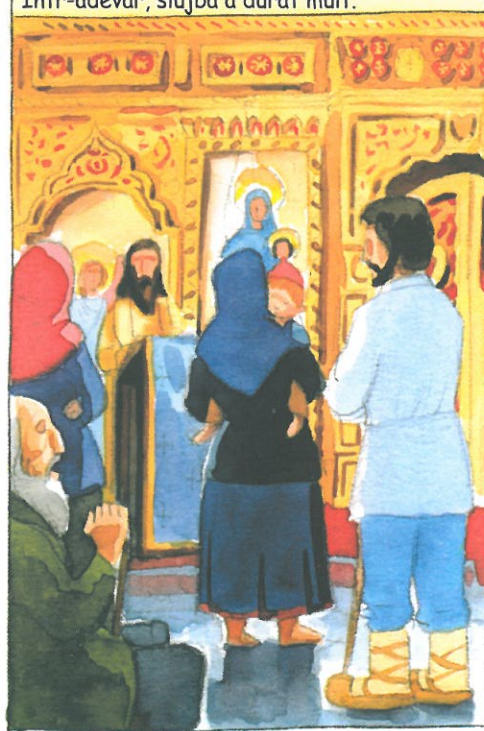
Duminica dimineață, în timpul utreniei... Nu alerga, slujba n-a început încă și părintele nostru întârzie mult ca să o termine.

De ce oare așteaptă toți pe afară?

Într-adevăr, slujba a durat mult.

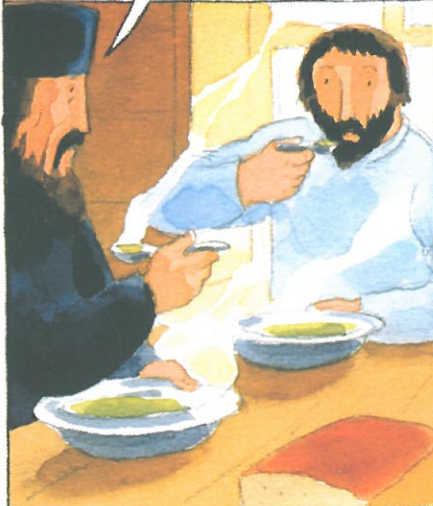

După slujbă, preotul m-a invitat să mâncăm.
Cât de rar și cu câtă cucernicie ați liturghisit, părinte!

Enoriașilor mei însă nu le place acest lucru și tot cârtesc.

Ce să fac însă? Vreau să simt și să mă bucur de frumusețea fiecărei rugăciuni înainte de a o rosti. Fără să aprofundezi cuvintele, nu are valoare.

Orice lucru mărunț trebuie luat în seamă când e vorba de viața lăuntrică și de rugăciunea minții, dar foarte puțini dau importanță.

Probabil pentru că e greu...

Nu cred. Pentru a dobândi cineva pacea lăuntrică, trebuie să citească un fragment din Sfânta Scriptură și să se concentreze asupra lui cu toată puterea câteva zile.

Mănâncă, pentru că o să ai nevoie de putere pentru drum.

Mulțumesc.

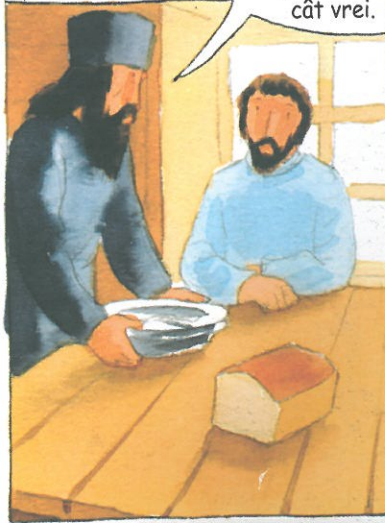

În același timp, trebuie să se roage cu puține cuvinte, dar puternice, pe care să le repete vreme îndelungată. Apoi, va găsi cu adevărat bucuria rugăciunii.

La sfârșitul mesei...

Acum, să mă ierți, va trebui să citesc pentru predica de mâine. Odihnește-te cât vrei.

La șemineu, stătea o femeie bătrână care tușea.

V-am auzit zicând Rugăciunea lui Iisus. Este singura mea mângâiere la bătrânețe, și o spun încă din tinerețe.

Spuneți-mi și mie povestea vieții dumneavoastră.

Eram o fată frumoasă care de abia mă căsătorisem și-n ziua următoare soțul meu a murit. Atunci am hotărât să nu mă recăsătoresc și să devin o simplă pelerină.

La un moment dat, o femeie care trăia rătăcind, m-a învățat Rugăciunea lui Iisus și mi-a zis că aceasta îmi va fi scutul meu la pericolele pe care le voi întâlni în calea mea.

Din motive de sănătate, am trăit în Crimeea trei ani, singur, cu un slujitor, care era finul meu de botez de opt ani. Soția mea m-a părăsit și locuiește cu fiica la Kazan.

Fie din motive de boală, fie pentru că eram în neștiință citeam cărți duhovnicești. Una din ele era a Sfântului Grigorie Palama care vorbea despre Rugăciunea lui Iisus. Finul meu era un copil foarte plin de viață și nu se liniștea oricâte pedepse i-aș fi dat.

Ia stai jos aici și zi: Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă! Vezi, nu cumva să te miști!

Avea doisprezece ani când a izbucnit războiul și ne-am întors în Kazan. Slujitorii au rămas la bucătărie.

Hei, micuțule, vino să stai alături de noi! Nu sta singur într-un colț!

E cam ciudat copilul acesta, mereu stă într-un colț și zice rugăciuni.

După trei luni...

Mă voi întoarce în Crimeea, acasă. Aici e multă gălăgie.

În toii iernii singur și atât de departe? Așteaptă să plec din nou și o să te iau cu mine.

Ziua următoare a dispărut. Cu toate cercetările noastre, tot nu l-am găsit.

În primăvară, am aflat de moartea lui. Câțiva lucrători la pământ l-au aflat mort, în casă, pe 4 aprilie, a doua zi de Paști.

A plecat pe 26 februarie și pe 4 aprilie l-au găsit.

3200 de kilometri într-o lună.

Numai un călăreț cu cai buni ar fi putut să-i facă.

Finul meu, prin harul lui Dumnezeu, s-a desfășurat de roadele rugăciunii, iar eu, un bătrân negustor, n-am ajuns la înălțimea la care a ajuns el.

Cartea Sfântului Grigorie Palama este într-adevăr deosebită, dar vorbește doar despre rugăciunea rostită. Citiți însă și Filocalia.

Despre ce e vorba acolo?

Este învățătura Părinților nevoitori despre cum se poate dobândi Rugăciunea lui Iisus în inimă și minte.

O să mi-o cumpăr neapărat.

Niciodată nu-i prea târziu ca să înveți să te rogi.

Toiagul l-a făcut pe băiat să învețe o rugăciune care mai apoi i-a devenit sprijin și mângâiere. Oare tristețile și încercările la care suntem supuși în viață nu sunt ca un toiag al lui Dumnezeu pentru noi? Cred că Dumnezeu vrea să descoperim bucuria și mângâierea inexprimabilă în cuvinte, după cum a făcut și acest copil.

În biserica
Sfântului
Inochentie ...

Iertați-mă, părinte, am pălăvrăgit foarte mult și Sfinții Părinți numesc pălăvrăgeală chiar și discuțiile duhovnicești când durează prea mult. A venit vremea să pornesc în călătorie spre Ierusalim. Rugați-vă pentru mine să binecuvânteze Domnul cu mila Sa această călătorie.

Fie ca harul cel neseacă al lui Dumnezeu să lumineze pașii tăi și să te însoțească în toată călătoria ta după cum arhanghelul Rafael l-a însoțit pe Tobie.

Pe drumul de Odiso, la ieșirea din Irkuțk...

Iarăși ne revedem! De trei ani nu ne-am văzut. Mereu pe drum, văd. De data aceasta unde mergi?

Dacă îngăduie
Domnul, la
Ierusalim.

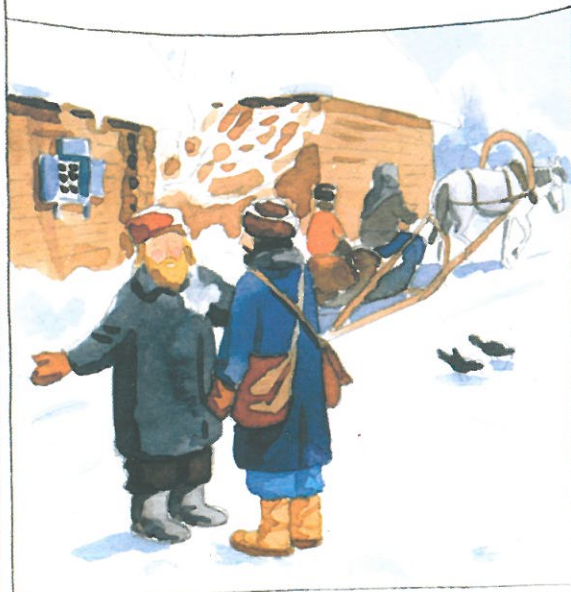

Ierusalim, minunat! Am o companie de drum de excepție pentru tine.

Dar știi doar că eu
călătoresc mereu
singur.

Acesta este cel mai potrivit tovarăș de călătorie, un negustor surd, un bătrânel bun. Lucrez de doi ani împreună cu fiul lui. Tatăl său a făcut promisiune să meargă în orașul sfânt. Trebuie să plece în curând cu căruța și transportă diferite donații pentru Sfântul Mormânt. Nu-l putem lăsa să plece singur, e primejdios pentru el. Voi garanta pentru tine și tu vei fi ajutorul lui. Familia acestuia se va bucura mult. Hai, mergi cu Domnul!

PERIPEȚIILE UNUI PELEERIN RUS

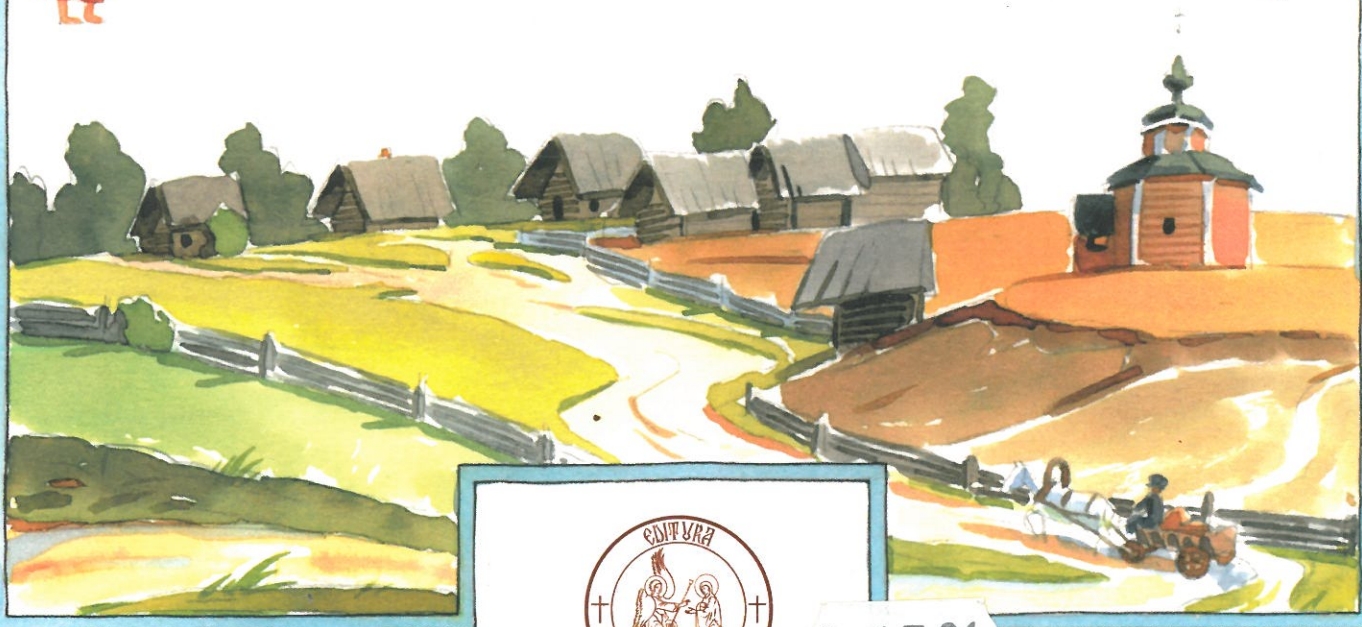
Peripețiile unui pelerin rus este o carte de mare valoare, scrisă de un autor necunoscut din Rusia, în jurul anului 1853. Manuscrisul acestei lucrări a fost găsit în Muntele Athos, în anul 1884, și s-a tipărit pentru prima dată în orașul Kazan din Ucraina.

Textul vorbește despre un pelerin ortodox care călătorește din loc în loc pentru a căuta să înțeleagă cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Rugați-vă neîncetat!” pentru ca mai apoi să poată face și el acest lucru.

Această carte relatează doar prima parte a întâmplărilor prin care trece pelerinul, cunoscând diferiți oameni, fiecare cu povestea lui. Cea de-a doua parte nu a fost încă ilustrată.

Trebuie să ții minte că pentru viața duhovnicească avem nevoie de un dascăl cu experiență, adică de un părinte duhovnic, pe care să-l căutăm, dacă nu l-am aflat până acum.

Dacă ți se naște dorința de a te ruga astfel: „Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!”, atunci va trebui neapărat să te sfătuiești cu duhovnicul tău. Fără o îndrumare din partea lui, toate cele ce sunt scrise în această carte degeaba sunt frumoase și pline de înțelepciune, dacă nu te conduc spre lumină.

15,00

6 422636 003011